

REPRESENTACIÓ DEN CAMESTORTES

Algaida, 2 de febrer de 2008

personatges

Comitiva de familiars (no parlen)

Arruals acompanyants den Camestortes (no parlen)

Pare den Camestortes

Mare den Camestortes

Arrual Major

Jutge

Fiscal

Carnaval

escenografia

Munt de papers: Sumari

Llibrot del jutge

Balança. Maça del jutge

Taules, cadires i bancs

PRIMERA PART

Introducció general

(Entra a l'escenari la comitiva de familiars, seguida del pare i de la mare. Quan s'han assegut, entra en Camestortes escoltat per dos arruals, que el menen del braç. Quan fa l'entrada en Camestortes, tot són espants dels familiars que es posen a plorar, sobretot la mare que fa una vertadera escena melodramàtica. Seguidament entra l'Arrual Major seguit del Fiscal, amb un posat més estirat que un sou de funcionari.

A continuació entra el Carnaval i amb molta parsimònia se situa al mig de l'escenari).

CARNAVAL:

I

Permeteu que me present:
Jo som el rei Carnaval,
un monarca excepcional
d'ençà des meu naixement.
Tenc un domini potent
damunt tothom desflessat,
gent de gran integridat
que fa bulla, bauxa i festa
(i) sobretot fa sa gran gesta
d'exercir sa llibertat.

II

Com que són es Darrers Dies
fins Algaida jo he arribat
i amb molta severitat,
fora patir de manies,
jutjarem ses dolenties
(tot quan mos ha succeït).
Perquè estic ben entristit

de ses desgràcies tan fortes
que culpa den Camestortes
aquest any tots hem patit.

III

Com que hi ha molta de gent,
sa benvinguda vull dar
an es públic assistent
que heu vengut a escolar.
Així és que dic ben rabent
perquè avui estic de bones:
Siau benvinguts senyors,
senyores, amos, madones
i es que no fan coneixerdor (+1)
si són homos o són dones.

IV

Benvenguts tots, nins i nines,
fadrins, fadrines, casats,
separats i divorciats,
mallorquins i mallorquines.
Com un roser sense espines,
amb “talante” de ministre
perquè no som gens racista,
salud també es forasters
i an es quatre “esterengers”
que jo ja conec de vista.

V

I ara vull recomanar
a tota sa concurrènci'
que faceu molt de silenci
perquè ja hem de començar
lo que heu vengut a escoltar
amb molta de simpatia.
No allargam més s'agonia:
Ja mos trobam a ses portes
de jutjar en Camestortes

amb molta categoria.

VI

I vull dir, per acabar,
an es bons espectadors:
Tots ets que avui feim d'actors
ses graci's vos volem dar.
I a ses persones que hi ha,
no vos faceu ses estretes.
Si voleu esser condretes,
ben vives i intel·ligents,
en 'cabar feis-nos contents
unes FORTES MAMBELLETES!

I a continuació: senyores i senyors, amos i madones, fadrins i fadrines, aixecau-vos i feis gran silenci que ara, amb gran solemnitat, entrarà en escena es Jutge per donar inici an es Judici den Camestortes.

(Entra es Jutge i tothom en escena es posa dret.)

SEGONA PART

Introducció al Judici

(El jutge duu un grossíssim llibrot davall el braç. Figura que és un llibre de lleis. El col·loca damunt la taula i s'asseu a la cadira. Fa un gest amb la mà donant a entendre que els assistents al judici es poden asseure).

JUTGE: Aquest magne tribunal s'ha reunit per jutjar i condemnar aquest homo (assenyala amb el dit en Camestortes) de totes quantes desgràcies, desventures i adversitats han succeït a sa vila d'Algaida. Ell és culpable de tot i així ho demostrarem. En aquest sumari (assenyala un munt de papers que hi haurà damunt la taula) hi ha escrites totes ses acusacions. Arrual, procediu a començar es judici.

MARE: (Plorant desconsolada) Però si ell no ha fet res! Ai, pobre fillet meu (tots els familiars ploren).

JUTGE: (Autoritari) Silenci! Ja tendrem temps de xerrar i plorinyar quan haguem condemnat i executat aquesta lacra de sa societat que té per nom Camestortes. Au, Arrual, que comenci es procés.

ARRUAL major: (Amb to solemne). Algaida, dia 2 de febrer de l'any de nostro senyor de dos mil vuit. Compareix davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i de sa mare, acusat d'horribles crims, faltes, infàmies, malifetes i altres monstruositats i atemptats que, seguidament, explicarem. (Pausa). I ara demanamare: ¿Qui jutjarà en Camestortes?

JUTGE: Jo, es gran Jutge Patutge, en nom de sa justícia.

ARRUAL major: ¿Qui l'acusarà?

FISCAL: Jo, es Fiscal General, en nom des ministeri fiscal.

ARRUAL major: ¿Qui el defensarà?

PARE: Jo, son pare, en nom de ... (dubte) son pare...

MARE: (Interrompent el seu home, plorant). I jo, que som sa seva mareta, que té una pena molt grossa.... ¡Ai pobre fill meu, pobre fill meu!

ARRUAL major: Si és així, que així sigui. Pot començar es judici sumaríssim contra en Camestortes. (Dóna la paraula al jutge). Senyor Jutge...

TERCERA PART

El Judici

[EL NOSTRE EXCEL·LENTÍSSIM AJUNTAMENT]

JUTGE: (Molt solemne). Que comenci es procés. (Al fiscal). Senyor Fiscal, principiau...

FISCAL: (Al jutge, fent-li una capada) Amb la vènia... (A l'acusat, contundent) Camestortes, t'acus d'anar pes poble...

PARE (Sorprès): I ara? Què no s'hi pot anar, pes poble..?

MARE (molt enfadada): I tant que s'hi pot anar! Mira el Senyor Batle que hi va, d'inflat: sembla que li han donat ses claus de Cura!

PARE: I sa batlessa que hi va d'infladeta...

FISCAL: Això és que està de bona esperança i no és s'única a la Sala...

JUTGE: És cert. Aprofitam per donar-lis a totes dues s'enhorabona!

PARE: Per una vegada oposició i govern són cabals!

MARE (Amb picardia): “Poble venturós, poble que estima”, diuen per Pina.

JUTGE: Prossegueiu, senyor fiscal

FISCAL (Li passa un paper sembla que parlen).

MARE: Senyor jutge, i es judici? (El jutge i el fiscal no fan el cas. La mare torna a repetir) Senyor jutge!

PARE: Res, dona, no veus que se fa es suec.

JUTGE: Silenci! Procediu, senyor fiscal.

FISCAL: Gràcies. Acús a en Camestortes de parlar malament des nostre Ajuntament.

MARE: I què voleu que vos digui! Amb s'anterior batle s'Ajuntament feia més embalum!

FISCAL: Ah, no! Protest, senyor jutge! Protest!

JUTGE: Protesta acceptada!

FISCAL: No permetré que ningú parli malament de la Magna Corporació d'Algaida que ha fet un aparcament a Randa...

MARE (Interromp): Subterrani i tot!

PARE (Aclareix): Això són ets altres (La mare fa que sí amb el cap. El fiscal prossegueix).

FISCAL: Que està arreglant ses marjades des camí de Castellitx, que està mirant si sa piscina...

MARE (Una altra vegada interromp): Aquesta me la sé: coberta!

PARE (Aclareix): Això són ets altres (la mare fa que sí amb el cap. El fiscal prossegueix).

FISCAL: I que mos convida a tots es presents a uns bons tiberis!
(Assenyala amb la mà a tots els presents a l'escenari).

MARE (Evocadora): Ah, sí quin bou més bo!

PARE (Aclareix): Això varen ser ets altres.

MARE: I què no menjarem bou, vols dir? Amb lo bo que era,
ai que ho era, de bo! (s'atura i després amb ímpetu)
Clar, ara que ho dius, aquell dinar mai podia ser des
socialistes!

PARE: I això?

MARE: Idò, tant de bou... Això va ser com es miracle des pans i
es peixos i es des miracles són es qui tenen es coperait i
aquests se duen bé amb sos altres.

JUTGE (Dóna un cop amb la maça): Deixau-vos dets uns i dets
altres! Sa justícia no hi entén de colors ni de raons!
Prosseguiu, senyor fiscal!

MARE: (Fluxet per al públic): I ben torta que és sa justici'
aquesta!

[ALGAIDA I EL TRÀNSIT.

IB-3 SEGUIT D'ALGAIDA JA NO ÉS EL QUE ERA]

FISCAL: Jo t'acús Camestortes d'intentar fer fracassar ets
intents per part des poble de corregir es despropòsit
des trànsit.

MARE: I ara? Això sí que no és vera! Es meu pobre ninet! (la
mare plora davant una acusació tan greu com falsa) Si
a Algaida no hi ha qui entengui es monicipals!

FISCAL (interessat): I ara què deis, no són mallorquins?

MARE: Ves si ho són, però canvien ses lleis constantment!

JUTGE i fiscal (interessats i intrigats): Que canvien ses lleis?

MARE (Vindicadora, tota una mare “coraje”): I tant que les canvien! (el pare l'intenta fer callar amb gestos però una vegada que una mare s'embala ja no hi ha qui l'aturi) S'altre dia anàvem amb sa moto en Camestortes, es conco Ramon, sa tia Polita i jo pes carrer des Campet i vet aquí que un monicipal mos fa s'alto amb sa mà. I jo m'atur i dic “i què voleu?” I ell m'enverga: I que no sabeu, madona, que no hi poden anar quatre, amb una moto? I ah no! (s'indigna) Això sí que no! Fins aquí podíem arribar: i jo li vaig dir ben clar: Ja ho sabia de tres, que no poden anar en moto, però de quatre no ho havia sentit dir mai!

PARE (des de la superioritat que dóna ser un home): Això ho diu es codi de circulació!

MARE (Enfadada): I tu què saps?

PARE: Fotre, que tenc es carnet, jo!

MARE (Enfadada i despectiva): Què has d'anar a tenir, tu! Que fins ara te pensaves que ses retxes grogues donaven permís per aparcar (continua indignada). I posen multes i tot!

FISCAL: I bé que fan!

MARE: No, i me varen dir que es 'potecari les paga amb un somriure a sa cara.

JUTGE (Seriós): I vos, què pagàreu sa vostra?

MARE: Ves si la vaig pagar, però vaig tenir un percance...

PARE (Que veu venir el desastre): Deixau-ho fer dona, és igual... an es senyor jutge no li interessa...

MARE (No en fa cas): Idò que amb so susto de sa multa vaig arribar una mica retgirada... de ventre... i quasi no vaig tenir temps de davallar-me ses calces quan me vaig asseure an es vàter... i ves que no hi havia paper per torcar-me... i...bé, em vaig arreglar així com vaig poder i me vaig presentar amb sa multa a sa Casa de la Vila... (El pare li tapa la boca però encara és a temps de dir)... i una mica d'olor, si que en feia!

JUTGE (Enfadat) Però bono, i això què és? Que ja semblam una portada del Jueves. Fiscal, prosseguiu, i feis via!

FISCAL: Camestortes, jo t'acús d'haver influït perquè ja no se puguin veure ses pel·lícules de l'oeste des Canal 9.

MARE: Ah, no! Amb això de sa televisió, no! A ca nostra, no som gens de sa televisió!

PARE: Homo, no diguis això, dona, que des de que fan IB3 en una llengo entenedora la miram.

MARE (Bufa i diu): Buf! Sa tele (Amb menyspreu).

PARE (No fa cas i va al seu rotllo): S'altre dia mirava televisió espanyola i va sortir n'Estaràs i va dir que li havia caigut un mort a damunt (fa cara d'estranyesa) i no ho vaig entendre i vaig posar IB3 i va sortir ella diguent: "Estoy muy contenta de presidir este partido". I això sí, que ho vaig entendre.

MARE (Continua bufant): Sa tele...

PARE: Però bono, i què tens amb sa tele..?

MARE: Mentides! Tot són mentides!

PARE: Què ho dius per s'homo des temps?

MARE: I no! Que ja sabem com fa feina, aquest! M'ho va dir un cosí que tenc i que amb això des canvi climàtic en sap molt: tot depèn de lo que berena es dematí.

PARE: De lo que berena?

MARE: Sí. (Explica) Cafè amb llet: sol. Cortado: mitjo- mitjo.
Cafè tot sol: ennigulat. (Agafa carrerrilla) I si ha sortit
es vespre abans: tempesta!

JUTGE: Ja està bé de divagar! O mos diu perquè sa tele és
mentidera o continuam aquest judici imparcial i
condemnam en Camestortes d'una vegada!

MARE (Acte reflex, qualcú ha sentit parlar del canet de l'amo
Pavlov): Ah, es meu fill, ai! Ai! (Després es refà i
explica) Sa tele diu mentides! Ahir va dir que n'Estaràs
s'havia fet ecologista i això sí que no, una senyora com
ella amb quatre arreplegats melenudos! No, no i no!

FISCAL: Protest!

JUTGE: Protesta acceptada! Prosseguiu, senyor fiscal!

FISCAL: Camestortes, jo t'acús de que cada vegada, a ses festes
de sant Honorat, hi hagi menys ximbombers i més
(Fa el gest de beure d'una botella) que li donen a sa
trompeta!

MARE: No, no! Això no és cupa den Camestortes. Noltros
som molt filharmònics i volíem apuntar es nostro fill
a s'escola de música perquè si ets músic, a Algaida, te
poren encarregar fer un himno. Ai, es meu fill que ho
és, de bo i què bé que toca es guitarró (Fa el gest de
gratar-se la panxa) Ai, es meu fillet amb lo bon músic
que seria!

FISCAL: És cert que sa música agrada, a Algaida: aviat faran un
Casal de Música allà on hi ha ara es Casal des Joves.

MARE (Alarmada): I ets joves, on aniran? Hauran d'agafar ets
atapins i fer-se una barraca a plaça?

PARE: No, aniran an es casal Pere Capellà, que ho vaig llegir an
darrer Saig que va sortir fa dos (dubta) No, tres mesos.

MARE: An es casal Pere Capellà! Però, i que no hi ha ja sa biblioteca, sa ràdio, es dets escacs, es ball de saló i es joves de sa tercera edat? Això més que un casal pareixerà l'ONU de tanta gent!

PARE: Algaida creix!

MARE: Vaja si creix! I ve gent de per tot i ningú xerra es mallorquí: es russos rus, es danesos danès, es romanesos romà...

JUTGE: Silenci!

MARE (Que no fa cas): Es suecs suec, ets holandesos holandès, ets alemanys alemany, es de Pina... bé, es de Pina...

JUTGE: Silenci!

MARE (Que no fa cas): Els argentins, pampero i es palmesanos xerren llonguet i jo no entenc a ningú.

JUTGE, FISCAL I PARE: “Por qué no te callas?”

MARE: I mira, això sí que ho he entès.

FISCAL: Això que criticau és es progrés!

MARE: Serà progrés i tot lo que vulguis, però surt car! Sí, tot puja a Algaida: ses cases i es lloguers. Es de s'Associació de Persones Majors pagaren 6.000 euros de lloguer per un local que ni tan sols tenia “vistas al mar”!

PARE: Ve molta gent i es poble canvia. I això no té perquè ser dolent, dona!

MARE: No, si jo no dic res. Si ara tenim un cibercafè, una perruqueria que se diu “pelu ics tu”, un dentista...

PARE: I ja porien haver posat un otorrino per arreglar qualche sord, i una sabateria no estaria malament!

MARE (Se rebel·la): No. Una altra sabateria, no! I si en posen una altra, tu no hi entres!

PARE: I ara, què he fet jo?

MARE: I què he fet, diu? (Indignada per a ella però tots ho sentim) Què he fet, diu aquest? (a ell, enfadada) O no t'enrecordes de sa que em feres passar sa darrera vegada que vàrem anar a comprar espardenyas a Can Rapinya? No t'enrecordes? (Per a ella) I ara em dirà que no se'n recorda! Idò, vaja trago que me feres passar quan te presentares fora sabates, ben descalç, sense tenir posats es teus calcetins blancs d'anar a missa... I què va passar? O ja no te'n recordes? Sortírem amb tres camisetes, quatre capells de palla i una bufanda del Mallorca, tu, que ets del Balears! I de sabates, res de res!

PARE (Una mica empegueït): Parla tan bé i jo ho vaig veure tan necessari... (Per sortir del pas, canvia ràpidament de tema) I ve molta gent a viure a Algaida...

MARE: Sí, es carrer de sa Serradora està estibat de gent...

PARE: Sí es vespres i a ses berbenes hi ha molta gent que allà fa causa (fa el gest de pixar) comuna!

MARE (Al fiscal sèria, pontificant): No se pensi que no m'agrada això des progreso. Si ve gent famosa a viure a Algaida i tot! Bé, a Pina. M'han dit que na Paulina Rubio s'ha fet monja de Pina!

**[GRAN FESTIVAL: EL FUTBOL, LA RECOLLIDA SELECTIVA,
EL METRO, L'OPOSICIÓ LOCAL]**

JUTGE: Silenci! Prosseguiu, senyor fiscal i feis el favor de fer via que tenc un sopar.

FISCAL: Amb la vènia! Camestortes, jo t'acús que passats tres mesos de s'inici de sa recollida selectiva ja no quedi cap bossa de ses que se repartiren per ses cases d'Algaida per fer es reciclatge.

MARE: I ara! I quina cupa té es meu pobre fill des vent que se les endú!

PARE: O des turistes!

FISCAL: Es turistes?

PARE: Sí, amb sos cartells que tenim a s'entrada des municipi que anuncien amb un color cada població es pensen que ses bosses són suvenirs de cada poble: Algaida groc, Randa verd, i Pina blau! Benvinguts!

FISCAL (Que no pot reprimir la curiositat): I es poal des fems orgànic?

MARE: Es poal dels fems orgànic és...

JUTGE (La interrom): No mos interessa gens es poal! Prossegiu, senyor fiscal.

FISCAL: Acús a en Camestortes de fer caure una part des cementeri municipal.

MARE: I ara! Això són es picapedrers que fan s'ampliació que són es mateixos des metro de Palma!

PARE: I no és un metro! Què no ho saps, dona?

MARE: I què és? Un tren que no se veu com s'oposició d'Algaida? Què fa rum-rum però no treu es cap?

PARE: Què com ha de ser un metro, si allò té dos pams d'aigua per tot! En ves d'un metro és un litro!

JUTGE: Ja està bé de despropòsits! Silenci! Prou!

FISCAL: Amb la vènia (El jutge fa un gest) Acús a en Camestortes de fer que s'equip de futbol perdi a casa i no doni un gust an es seus seguidors.

MARE: Això no és cupa des meu pobre fill. Es jugadors de l'Algaida quasi tots són externs i per això passen més gust de guanyar fora poble que a dins Algaida.

FISCAL: I no hi ha joventut que jugui a futbol a Algaida?

MARE: Sí, però juguen tots a Pina! (Fent-se la desentesa) I no em demani res pus que jo de futbol no me n'entenc, senyor fiscal.

**[LES ELECCIONS, LA MOSTRA DE CUINA,
L'ACUDIT DE SES MATANCES I ALTRES HERBES]**

FISCAL: Camestortes t'acús de que ara amb ses eleccions...

MARE (Interrompeix, alarmada): Jesús! O hi torna a haver eleccions? Però, i que no varen ser l'any passat? Què passa? Se repeteixen? Sortiren malament?

FISCAL: No, aquestes són eleccions per presidir sa capital.

MARE: Palma? I que no hi ha de batlessa aquella nineta des rínxols que té nom d'atún?

PARE: Que t'equivoques, que és per sa capital d'Espanya.

MARE (Preocupada): Però, tornarem a menjar bou? (Recorda) Que ho era de bo, aquell bou! Ai, que ho era!

PARE: Idò a jo me va agradar més sa menjua que donaren per sa Fira.

FISCAL: Sa Mostra Gastronòmica va ser tot un èxit! Diuen que hi havia coa a algunes de ses parades.

MARE (Misteriosa): És que ara tot es fa temàtic! Està de moda.

FISCAL (Que no fa molt de cas): Sí, se veu que ara ses fires s'han d'especialitzar...

MARE (Interromp, com no): Sí, ara tothom li dóna an es tema. Tothom s'ha tornat temàtic... (S'atura). Fins i tot es lladres! Sí, sí, temàtics: roben garroves a sa cooperativa i sobrassades a sa Comuna! Però sa feina d'engreixar es porc no la volen, no!

JUTGE (Preocupat): No ho sabia! Roben sobrassades a Algaida?

MARE: I tant però jo vaig poder recuperar ses nostres, ses que férem per ses matances...

PARE (Que intenta aturar l'inevitable): Dona, an es senyor jutge no li interessien aquestes coses...

MARE: Idò sí, som s'única d'Algaida que les vaig recuperar! Les vaig trobar a un sex-xop de Palma!

FISCAL (Sorprès): A un sex shop?!!!

PARE: Dona, que....

MARE (Imparable): Idò sí... a més a Ciutat a ses sobrassades els hi diuen consoladors!

FISCAL (Sorprès): Consoladors?!!

MARE: Idò: consolen an es qui té gana! Miri, jo anava per Ciutat preocupada perquè enguany ses sobrassades mos havien sortit molt bones i a més, com que se mos havien acabat ses butzes de bou... què ho és de bo, es bou!... vàrem agafar uns globos amb punta que en Camestortes guardava dins una capseta de cas potecari...

PARE: Ah, putes! Allò era sa capsa dets condons! Aquest Camestortes què tot m'ho amaga! (A Camestortes) T'he dit mil vegades que no vull cap germanet per tu!

MARE: Buf! Aquells si varen ser bons d'inflar..! i ben llargs i amples (fa dibuixos a l'aire amb les mans, mira a l'home) No com d'altres! (Continua mirant al pare) Què ho eren de grans! (Continua) Idò, vet aquí que me vaig trobar ses sobrassades exposades a un sex-xop... Hi havia una dona i tot, que en comprava una de ses més llargues i grosses... (mostra amb les mans com era) segur que después se'n va anar corrents a un forn per comprar un pa per poder ficar-s'ho tot ben en dedins! (ho torna a explicar gràficament).

PARE: Dona, i què feies a un puesto així?

MARE: I tu, què sols fer per devers Cas Cabo?

FISCAL: Aprofit l'avinentesa per acusar a Camestortes des robatori de ses sobrassades de sa Comuna i ses garrofes de sa cooperativa!

MARE: Sa cooperativa està darrera des quarter de sa guàrdia civil! I a més se diu garroves!

FISCAL: Els guàrdies civils també són persones i ningú té ulls darrera! A més, jo dic a ses garroves com em dóna la gana que per algo som fiscal.

MARE (Reivindicativa i segura): Ah, no amb això sí que no! Què jo som molt consiente amb això de sa llengo des de que vaig veure a sa tele a aquell homonot que va venir a Algaida a presentar un llibre!

FISCAL (amb una mica de menyspreu): Ah, voleu dir en José Luis Carod Rovira!

MARE: Aquest mateix! Jo a cas metge li vaig dir a un guàrdia civil que "Algaide" no se diu "Algaida" sinó que "Algaide", aquí i a Randa!

FISCAL: I que vos va contestar, es guàrdia?

MARE: Que no sabia perquè li deia allò, que ell només havia demanat qui era es darrer!

JUTGE: Prou! Senyor fiscal, faci es favor d'acabar!

[I ANAM CAP AL FINAL]

FISCAL: Amb la vènia, senyor jutge. Acús a Camestortes des nombrosos clots que hi ha per foravila.

MARE: Sí, que n'hi ha de clots a foravila. N'hi d'alguns que semblen tan grans com es de Son Espases!

FISCAL: Son Espases està ja arreglat. Faran un bon hospital i unes urbanitzacions ben guapes!

MARE (Alarmada): Faran Son Espases?! I què diu en Xisco?

PARE: Que té mal an es cor!

MARE: Li recomanaré es meu metge des seguro què és bo i compressiu!

FISCAL: Acús a Camestortes de provocar molt d'enrenou entre ets amos des bars de plaça amb motiu de ses festes de Sant Jaume.

MARE: I què me deis! Ai Camestotes, és que t'acusen de tot! Si es meu pobre fillet, no és gens de sa festa! Ell només queda fins a sa dematinada per quedar bé!

PARE: Ho diu, pentura, perquè ets amos des cafès estaven enfadats perquè es quintos o es futbol volien posar un bar a plaça!

MARE: I què té més! A més, ja està bé que posin un bar a plaça, si són es des futbol: així, almanco a casa, guanyaran qualque cosa!

FISCAL: Acús a en Camestortes de sa desaparició de s'esplai d'Algaida.

MARE: O no tenim esplai, a Algaida? Aquesta si que és bona! I ets infants, que no tenen padrins? I els padrins que no ets agrada jugar amb sos seus néts? I es seus néts que no els hi agraden es seus padrins? I es padrins no tenen un local ample i... (s'atura i pensa) i no, no en tenen.

FISCAL: Acús a Camestortes de sa desaparició a Algaida des polítics del PSM i d'UM!

MARE: Ah, no. Això no és cupa den Camestortes! Això deu ser qualque vol dets americans aquests! A més, també han desaparegut molta gent des PP i des PSOE!

PARE: I que em dius? O segrestren polítics a Algaida?

MARE: I donen sobres en mà, m'ho ha dit sa tia Polita, que sa gent no hi creu en Correus ja!

FISCAL (interessat, pobre no escarmenta): I deis que desapareixen polítics d'Algaida?

MARE: Idò sí: un dia els se veus pes carrer però poc després, puf! Ja no els se tornes a veure pus mai més. Es veu que “la verdad está ahí fuera”, ja que tots, siguin des partit que siguin, són a Palma o a Calvià! No n'hi veus cap fent feina an es poble.

PARE (burleta): O aquests fan feina?

MARE: I tant! Sa mateixa que tu, que tens un hort a mitges amb sos moixos de sa veinada i no ets capaç de treure ni una trista col!

PARE (Es defensa indignat de la injusta acusació): Això són es moixos que no fan es clots!

MARE: Es moixos diu! Per moix tu i de forats no en vull parlar però a tu i a sa veinada vos tenc ses mides fetes!

JUTGE: Prou! Prou! Senyor fiscal, faci sa seva darrera acusació i acabem d'una vegada que tenc gana!

FISCAL: Amb la vènia, senyor jutge, acús a Camestortes des crim més gros que hi ha: va assustar a s'escola d'Algaida amb quatre niguls negres!

MARE: Ah, no. Això va ser cosa de s'homo des temps i de sa tele. S'escola se va tancar i ets infants a lloure. A jo me varen dir que qualque mestra va 'profitar per veure es culebrons de sa tele mentre sa gent treia posts i ressava allò d'ave maría plena eres de grasia que no mos caigui un llamp a damunt!

PARE: Sa gent anava molt alarmada amb això des caps de fibló!

MARE: Ah no! Aquí lo únic que fibla és qualque restaurant que serveixen soles de sabata fent veure que són bistecs de mè!

JUTGE: Prou!

FISCAL: Amb la vènia, una darrera acusació: Camestortes, t'acús de s'aburguesament de Titoieta Ràdio.

MARE: I no és vera! Això és injust: sa ràdio si ha d'agradar an es joves s'ha d'hamburguesar com sa resta des jovent!

TERCERA PART

La Comdemna

JUTGE: (Prement un to molt circumspecte). Feta aquesta enèsima inculpació, hem acabat de llegir es càrrecs que es ministeri fiscal imputa a n'en Camestortes. Sumarium finitus est. Deo gratias.

ARRUAL I FISCAL: Amén.

ARRUAL MAJOR: Algaida, dia 2 de febrer de l'any de nostre senyor de dos mil vuit. Ha comparegut davant aquest magne tribunal en Camestortes Tortes, fill de son pare i sa mare, acusat de ser es causant de tots quants mals han ocorregut a la vila d'Algaida aquest darrer any. Aquest magne tribunal ha pogut escoltar ses nefandes acusacions dites pes ministeri fiscal en contra d'en Camestortes. Ara es senyor Jutge deliberarà i dictarà es seu infal·lible veredict.

(Es Jutge es posa les mans al cap com si pensàs, Acluca els ulls. Es grata els cabells i s'està una estoneta meditant).

SENYOR Jutge, ja teniu es veredict?

JUTGE: Sí, el tenc.

ARRUAL MAJOR: ¡Au idò, aixecau-vos tots drets! (Tothom s'aixeca). ¿Senyor Jutge, quin es es vostre veredict?

JUTGE: (Molt solemne). Com a Jutge Principal d'aquest magne tribunal declar en Camestortes Tortes (pausa) culpable de tots els crims, felonies i faltes que ha estat acusat.

(EL pare es posa les mans al cap. Les dones comencen a plorar. Tots els assistents fan cara molt trista).

MARE: (Plorant desconsolada) ¡Ai fill meu! ¡Fill meu, on t'he de veure!

(EL seguici consola la mare)

ARRUAL major: I en conseqüenci' d'haver estat declarat culpable de tots es càrrecs, senyor Jutge, ¿quina és sa pena que imposau a n'en Camestortes?

JUTGE: A resultes d'haver estat declarat culpable, condén en Camestortes a sa pena capital. (Crits de la mare desesperada) Camestortes Tortes, pels crims i faltes comeses a Algaida durant es darrer any seràs executat ara mateix (La mare té un acubó. Desesperació general dels familiars). La pena ha estat dictada. Arrual Majors, que se complesqui sa sentènci'.

ARRUAL MAJOR: Au, arruals.

QUARTA PART

L'execució